

Torre del Telègraf

El Bruc

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Puig Ferran
Emplaçament Prop del coll de can Maçana
Alçada: 791

Coordenades:

Latitud: 41.6083
Longitud: 1.76397
UTM Est (X): 397009
UTM Nord (Y): 4607025

Classificació

Número de fitxa 08025 - 15
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani
Segle XIX
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Ha perdut la coberta i els murs estan desprotegits.
Protecció Legal
Observacions protecció: BCIL (NNSS 16/02/1983; Pla Especial Montserrat 16/02/1988)
Número inventari IPA, núm. 4055
Generalitat i altres inventaris
Accés Difícil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08025A01000007
Fitxes associades:
Can Maçana
Autoria de la fitxa Gemma Estrada i Planell i Josep-Vicenç Mestre Casanova

Descripció

Torre de telegrafia òptica coneguda també com castell de Ferran; hi ha autors que aquesta darrera identificació la concreten en un fortí que protegia el coll de can Maçana, situat en el turó que ombrreja can Maçana per una banda i l'antic fon de vidre pel l'altra i del qual actualment només en resten alguns testimonis. La torre del telègraf és de planta quadrada, amb tres pisos i amb espitlleres defensives al voltant . Les parets són de pedra, maons i morter de calç. Les espitlleres són de maons. Per la part sud, la cinglera de la roca s'utilitzava com a defensa natural, mentre que per la part frontal, més accessible, s'augmentava la seguretat amb un mur de tanca. Conserva dues de les parets principals, però s'han esfondrat les plantes dels pisos.

Història

L'edificació actual respon a la tipologia de torres de telegrafia òptica construïdes al segle XIX segons el disseny de J.M.Mathé. És molt probable que el lloc fos utilitzat en la primera guerra carlina l'any 1836 i que posteriorment es transformés. La telegrafia òptica es va desenvolupar a França a finals del XVIII. Consistia en una successió de torres alineades i visibles entre elles i en uns braços de fusta articulats per transmetre i rebre senyals codificats. A Catalunya la construcció de la xarxa s'inicià cap a 1840. Aquest edifici formava part de la línia militar Barcelona-Lleida. Des d'aquesta torre es té una visual directa amb les torres del Brunet o la Guíxola, de la línia que anava a Manresa i Solsona, i amb la de can Dolcet a Collbató i la de Castellolí de l'eix Barcelona-Lleida.

Bibliografia

LEN I CURRIUS, Lluís; PERARNAU I LLORENS, Jaume; (2004). La telegrafia òptica a Catalunya. Patrimoni Industrial Temes, 1. Museu de la Ciència i la Tècnica de Terrassa. p.89

